

Motion till riksdagen 2011/12:Sk397

av **Jörgen Hellman och Peter Johnsson (S)**

Förändring av skattesystemet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avdragsrätt eller skatteavdrag för a-kasseavgift.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget mer syftar till att sänka skatter, dvs. har ideologiska motiv, än till att skapa fler arbetstillfällen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget leder till ökade klyftor i samhället.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att pension är uppskjuten lön och inte bidrag.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det s.k. jobbskatteavdraget diskriminerar pensionärer.

Motivering

Regeringen har sänkt ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen och avskaffat avdragsrätten för medlemsavgiften, vilket gjort det dyrare att vara med både i facket och i a-kassan.

Skatteavdrag för medlemsavgift till facket och a-kassan avskaffades av den borgerliga regeringen 2007. Motivet till att det tidigare fanns en skattereduktion var att man ville skapa likvärdiga förhållanden och proportionalitet mellan arbetsgivarorganisationer och fackliga organisationer.

Motivet om likvärdiga förhållanden är lika aktuellt idag. Men regeringens beslut har dessutom inneburit att den enskildes medlemskap i en fackförening och a-kassan blivit dyrare. Ersättningsnivån, finansieringen, medlemsvillkoret, arbetsvillkoret och regler för ränta och återkrav har ändrats. Avgifterna

Fel! Okänt namn på

har vidare kopplats till arbetslöshetsnivån i branschen. Löntagare med låga löner har fått höga avgifter eftersom de arbetar i branscher med hög arbetslöshet. Det borgerliga regelverket för a-kassan syftar till lägre lönekrav och på sikt en låglönearbetsmarknad.

Ändringarna i a-kassareglerna gör att löntagare av kostnadsskäl avstår från att gå med i en a-kassa. En halv miljon människor har trängts ut ur a-kassan. Var tredje löntagare står utan ett inkomstrelaterat skydd vid arbetslöshet. Endast var fjärde ung har rätt till a-kassa, och det är endast drygt en av tio heltidsarbetande som får 80 procent av sin tidigare inkomst i arbetslöshetsersättning. Särskilt allvarligt är det att förändringarna slår mot de lågavlönade som bäst behöver arbetslöshetsförsäkringen som en omställningsförsäkring.

Att företagare har rätt att dra av sina avgifter till arbetsgivarföreningar samtidigt som löntagare inte har rätt att dra av fackföreningsavgiften och a-kasseavgiften är en orättvis behandling av löntagarna. Det är rimligen lika viktigt för löntagare som det är för företagare att ha ekonomisk möjlighet att vara med i en intresseorganisation.

Avdragsrätt eller skatteavdrag för medlemskap i a-kassa måste införas och avgifterna till a-kassan göras oberoende av arbetslöshetsnivåer. Den tekniska utformningen bör utformas i samråd med a-kassorna och fackliga organisationer.

Efter de borgerliga partiernas tidigare misslyckade försök att skapa opinion för sänkta skatter hos alla dem som gillar välfärdsstaten kläckte de idén om det så kallade jobbskatteavdraget.

Jobbskatteavdraget har flera tydliga ideologiska syften. Det skapar en klyfta mellan löntagare och andra grupper. Inför löntagarna kan arbetslösa och sjuka utpekas som lata och arbetsskygga. Moroten är jobbskatteavdraget och piskan drastiskt försämrade ersättningar och ersättningsnivåer. Höginkomsttagare får också ut mer av jobbskatteavdraget än låginkomsttagare, och en i Sverige redan skev inkomstfördelning kan bli ännu skevare till de rikares fördel. För i den borgerliga tankevärlden är höginkomsttagare alltid mer talangfulla, begåvade, duktiga, kreativa och i behov av uppmuntran genom högre löner. Att lönestrukturer och inkomstfördelning skulle vara produkter av sociala maktförhållanden föresvävar inte borgerligheten.

Påståendena om att jobbskatteavdraget ger fler jobb baseras mer på teoretiska modeller än empirisk forskning. Jobbskatteavdraget är i likhet med andra skattesänkningar en universalmedicin som för borgerliga tänkare passar i alla konjunkturlägen. Före jobbkrisen var jobbskatteavdraget bra för att skaffa fler jobb och nu under jobbkrisen hindrar det jobb att försvinna. Självklart syftar inte jobbskatteavdraget främst till att skapa fler jobb utan det är en omväg för att sänka skatterna i Sverige och få ett stöd för detta.

Det finns en otäck ton i den borgerliga argumenteringen mot de olika sociala ersättningar som vi har vid arbetslöshet, sjukdom etcetera. De kallas "bidrag" trots att den arbetslöse eller sjuke själv har jobbat in dem. Givetvis vill ingen leva på "bidrag" och tanken är att den sjuke och arbetslöse ska skämmas över sin situation samtidigt som de friska i arbete ska itutas att sjuka och arbetslösa är någon form av socialbidragstagare som lever lyxliv på deras arbete.

Fel! Okänt namn på

Kanske illustrerar jobbskatteavdragets konsekvenser för pensionärernas ekonomiska situation bäst felen med jobbskatteavdraget. Självfallet är inte pension bidrag utan inarbetad lön. Alltså faller argumentationen mot ”de lata” lite platt. Vid pensioneringen får alla en lägre inkomst som allt eftersom jobbskatteavdraget fått flera steg beskattas allt hårdare. För alla och envar är det så uppenbart fel att pensionärer med låga inkomster ska ha mycket högre skatt än icke-pensionärer. Jobbskatteavdraget blir en form av inkomstmässig åldersdiskriminering som blir ännu mer fel utifrån att många av våra pensionärer har haft ett långt och hårt arbetsliv, betydligt hårdare och med lägre löner än vad många framtida pensionärgenerationer kommer att ha haft.

Jobbskatteavdraget har också ställt till det med pensionsuppgörelsen. Det är tack vare det orättvisa jobbskatteavdraget som debatten om bromsen i pensionssystemet blivit som den är. Bromsen kunde på ett annat sätt ha försvarats och motiverats om inte pensionärerna tvingats åse en växande skatteskillnad. För en genomsnittspensionär ökade skatteskillnaden gentemot en löntagare med samma inkomst med över 10 procent 2009. En pensionär med 13 000–14 000 kronor i månadspension betalade 2009 cirka 700 kronor mer i skatt än en löntagare med samma inkomst. Skillnaden består även 2010. Vid regeringens ytterligare aviserade jobbskatteavdrag kommer skatteflyktan att vidgas ytterligare.

Stockholm den 30 september 2011

Jörgen Hellman (S)

Peter Johnsson (S)